

[Skrumsager Skau]

en meget tydelig mærkning. Derved kan vi undgå de uheldige virkninger af de stoffer, som vi endnu ikke er i stand til at erstatte med andre og ufarlige stoffer såvel i den moderne industri som i hele vort samfund.

Regeringen arbejder meget seriøst og ihærdigt for at sikre den bedste og mest fuldkomne oplysning, ligesom man lægger vægt på, at der gives en række anvendelsesforskrifter til dem, der arbejder med de stoffer, som kan forårsage kræft eller andre sygdomme. Her er det også vigtigt, at uddannelsen af dem, som skal arbejde med disse stoffer, er tilstrækkelig.

Vi kan vel også være enige om, at der fortsat mangler en række oplysninger om de forskellige stoffers farlighed, hvilket også fremgår tydeligt af bilaget til beslutningsforslaget. Derfor er det vigtigt, at der fortsat forskes og fortsat foretages undersøgelser, således at vi kan foretage den rigtige opdeling. Det vil være fejlinformation at benævne et stof som kræftfremkaldende eller som farligt, hvis det ikke er rigtigt, og endnu værre, hvis det omvendte er tilfældet.

I min gennemgang af de fire grupper af stoffer, som er opført i bilaget til beslutningsforslaget, har jeg været overrasket over ikke at finde nitrat, alkohol og bilos ved siden af tobaksrøg. Jeg er også overrasket over ikke at finde asbestfibre i det afsnit, der vedrører industriel produktion, hvorimod papirmøller, læderindustri og savværker er nævnt. Hvorfor nævne cokeproduktionen, men ikke et ord om stråling f.eks.? Mange af de kemiske midler, der er nævnt, hvoraf nogle indgår i de kendte lægemidler, som i dag anvendes til sygdomsbekæmpelse, er uden tvivl farlige og kan fremkalde kræft. Men farligheden afhænger vel lige så meget af koncentrationens størrelse som af sammenfaldet med mange andre forskellige faktorer som f.eks. tobak og asbest.

Jeg går ind for, at alle stoffer skal vurderes på en absolut saglig måde, således at vi undgår, at alle stoffer med et fint kemisk navn bliver mærket som værende kræftfremkaldende. På den måde ender vi nemt i overmærkning, og så ryger troværdigheden. Dermed vil vi tabe forbrugernes opmærksomhed og nok ikke opnå den sygdomsforebyggende effekt, som vi tilstræber.

Jeg mener tillige, at en vurdering af stoffernes farlighed og reglerne for mærkning er

et EF-anliggende. Dermed sikrer vi, at vi også får gavn af de andre landes erfaringer, ligesom vi kan videregive vores erfaringer. Dette samarbejde har vi allerede lært meget af, hvilket forslagsstillerne allerede ved. På tilsvarende måde vil vi kunne anvende artikel 100A, når EFs nye traktatbestemmelser træder i kraft.

Som ministeren allerede har nævnt, arbejder Danmark seriøst og målrettet i EF-regi for at sikre mærkning af alle de stoffer, der frygtes at fremkalde kræft. Derfor er beslutningsforslaget vel også nærmest at betragte som et ønske om markering af, at forslagsstillerne følger og støtter denne sag.

Gade (SF):

Jeg kan forstå på hr. Skrumsager Skau, at han ikke mener, at forslagsstillerne mener deres forslag alvorligt – det må de jo så selv svare på. Jeg skal kun sige, at sådan som jeg har forstået hovedtanken i forslaget, er det noget ganske andet end det, som hr. Skrumsager Skau f.eks. siger her.

Hovedtanken er vel den, som Ole Bang, direktør i Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse, i dag er citeret for i Politiken, nemlig at man må sikre, at det fremover forbydes at tilbageholde oplysninger om stoffers kræftfarlighed. Det er altså noget helt andet: at man ikke længere må kunne tilbageholde oplysninger om stoffers kræftfarlighed.

Sådan som jeg har læst forslaget, bygger det på den idé, at de, der skal bruge forskellige stoffer, har retten til at være informeret om den eventuelle kræftfrisiko ved at bruge disse stoffer, og det er jo en fundamentalt anden tænkning og et fundamentalt andet udgangspunkt end det, de to sidste ordførere, fra de Konservative og fra Venstre, lagde vægt på.

Et sådant forslag er da selvfølgelig et bidrag til debatten om, hvad vi gør ved kræftfremkaldende stoffer, men jeg synes også, vi skal tage det alvorligt og sige: jamen det er det syn, som bør præge vores lovgivning, og det er vel dybest set også det syn, som miljøministeren går ind for. Han skriver nemlig i sin redegørelse: »På længere sigt ønsker jeg dog, at alle de stoffer, der findes på Miljøstyrelsens liste over stoffer, der anses for kræftfremkaldende, og som findes i Danmark, skal mærkes for kræftfremkaldende effekt.«